

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4441

гр. София, 03.02.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в
закрито заседание на 03.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

като разглежда дело номер **1036** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на „Калифея“ АД, [населено място], срещу Акт за установяване на публично държавно вземане 127 / 16.10.2025г. на Директор на Басейнова дирекция „Източнобеломорски район . В същата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорения акт. По същество се претендира прогласяване на неговата нищожност, евентуално отмяна или изменение.

Постъпило е и искане от жалбоподателя за спиране на изпълнението по оспорения акт.

Като разглежда доказателствата по делото, съдът счита, че жалбата е частично ПРОЦЕСУАЛНО НЕДОПУСТИМА за разглеждане по същество, като просрочена.

Съдът констатира, че цитираният административен акт е бил оспорен пред горестоящия административен орган с жалба вх.№ ПО-02-318/4/ 20.11.2025г. Жалбата, ведно с административната преписка по издаване на оспорения АУПДВ, е постъпила в Министерство на околната среда и водите с вх. № Ж-203 /24.11.2025 г.

Министърът се е произнесъл по жалбата, като е отхвърлил същата с решение №260/09.12.2025г.

Съгласно чл. 149, ал.3 от АПК, когато актът е бил оспорен по административен ред, 14-дневният срок за оспорването му започва да тече от съобщението, че по-горестоящият административен орган се е произнесъл с решение, а ако органът не се е произнесъл – от крайната дата, на която е следвало да се произнесе.

В случая и съгласно чл. 97, ал.1 от АПК министърът на околната среда и водите е следвало да се произнесе в 14-дневен срок от получаване на преписката /24.11.2025 г./, т.е. до 08.12.2025г. /понеделник/. Тъй като не е сторил това, жалбоподателят е следвало да оспори първоначалния административен акт в 14-дневен срок от тази дата, тоест, жалбата е следвало да бъде подадена най-късно на 22.12.2025г. /понеделник/. Същата е депозирана на 13.01.2026г.

Междувременно, на 09.12.2025г. , както бе посочено по- горе Министърът се е произнесъл по жалбата, след срока по закон, като е отхвърлил същата с решение №260.

Уредбата в АПК предвижда, че когато жалбата се подава чрез административния орган, който е издал първоначалния административен акт и той не се е възползвал от даденото му правомощие по чл. 91, ал. 1 АПК да преразгледа акта (в 7-дневен срок от получаване на жалбата, когато административният орган е едноличен, и 14-дневен срок, когато е колективен), ал. 2 го задължава да изпрати незабавно преписката на по-горестоящия орган. Ако това задължение не бъде изпълнено от органа, чрез който се подава жалбата по административен ред в предвидения тридневен срок след изтичането на срока по чл. 91, ал. 1 АПК и цялата преписка не бъде изпратена на по-горестоящия административен орган, на жалбоподателя е предоставена възможност да изпрати препис от жалбата на този орган. Следователно за последния е налице процесуалната възможност да проследи изпращането на преписката, т.е. да се установи началният момент, от който се брои срокът за произнасяне от по-горестоящия административен орган. В този смисъл, следва да се отчете, че трудността за проследяване на началния момент на срока за произнасяне от този орган е преодолима.

Отделно от горното, в процесния случай на жалбоподателя е било изпратено писмо – уведомление изх. № Ж-203 / 25.11.2025г. от МОСВ, с което изрично му е посочено, че жалбата и административната преписка е постъпила при по-горестоящия административен орган с писмо вх. № Ж-203 /24.11.2025 г.

При последващо късно произнасяне с изричен акт на по-горестоящия административен орган, с който се отхвърля жалбата срещу първоначално издадения административен акт, не започва да тече нов срок за съдебно обжалване. Това разбиране следва от характера на сроковете за обжалване по чл. 149, ал. 3 АПК, които са преклузивни, и с изтичането или неоспорването им първоначалният административен акт влиза в сила. Спазването на преклузивния срок за обжалване е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата и затова задължение на съда е да следи за него. Изтичането на срока по чл. 149, ал. 3 АПК води като последица погасяване правото на оспорване, което е субективно процесуално право. Преклузивните срокове, каквото е правото на оспорване, не могат да бъдат продължавани от съда по негова преценка, тъй като те са от категорията на погасителни срокове, като в определени от закона случаи могат само да бъдат удължавани или възстановявани.

Компетентният административен орган по смисъла на чл. 81 АПК може да се произнесе и след изтичане на законоустановения срок, т. е. това негово правомощие, макар да е обвързано със срок, не възпрепятства възможността да издаде акта си и след изтичане на определения от закона срок. Произнасянето извън предвидените в закона срокове обаче не означава, че се поражда правото на жалба в нов срок, извън посочения в чл. 149, ал. 3 АПК. Ако се приеме обратното, то разпоредбата на чл. 149, ал. 3, предл. 2 АПК би била неприложима. Късното произнасяне на посочения орган не създава за адресата на акта благоприятни последици предвид непредвидимостта относно действията по произнасяне на компетентния административен орган, а и законодателят е предвидил правото му на жалба след изтичане на крайния срок, в който е следвало да се произнесе по-горестоящият орган. Както непроизнасянето на по-горестоящия административен орган, така и късното му произнасяне с резултат отхвърляне на жалбата след изтичане на предвидения за това в закона срок, не санират просрочието на жалбата срещу административния акт по съдебен ред, тъй като пропускането на срока по чл. 149, ал. 3 АПК погасява субективното право на жалба.

В този смисъл е Тълкувателно решение № 6 от 30.06.2015 г. на ВАС по т. д. № 4/2013 г., ОСС, I и II колегия, с което съдът е длъжен да се съобрази.

Предвид горното жалбата следва да се остави без разглеждане на основание чл.159, т.5 от АПК в частта относно искането за отмяна или изменение на оспорения акт.

С оглед обстоятелството, че с жалбата се претендира прогласяването на Акт за установяване на публично държавно вземане 127 / 16.10.2025г. за нищожен, съдът намира, че същата е допустима, но нередовна. В последната не се сочат никакви доводи във връзка с искането за прогласяване на акта за нищожен.

Ето защо, жалбата следва да бъде оставена без движение, като на жалбоподателя се даде възможност да посочи конкретни фактически и правни основания във връзка с отправената претенция.

Препис от постъпилото искане за спиране на оспорения акт следва да се изпрати за становище на ответната страна.

Мотивиран така, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на „Калифея“ АД, [населено място], срещу Акт за установяване на публично държавно вземане 127 / 16.10.2025г. на Директор на Басейнова дирекция „Източнобеломорски район в частта относно искането за неговата отмяна или изменение, като незаконосъобразен.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 1036 от 2026 г. по описа на Административен съд – София град в частта относно искането за отмяна или изменение на Акт за установяване на публично държавно вземане 127 / 16.10.2025г. на Директор на Басейнова дирекция „Източнобеломорски район като незаконосъобразен.

ОСТАВЯ БЕЗ ДВИЖЕНИЕ жалбата на „Калифея“ АД, [населено място], срещу Акт за установяване на публично държавно вземане 127 / 16.10.2025г. на Директор на Басейнова дирекция „Източнобеломорски район в частта относно искането за прогласяване на неговата нищожност.

Дава възможност на жалбоподателя в 7-дневен срок от съобщаването да отстрани нередовностите в жалбата , като посочи конкретни фактически и правни основания във връзка с отправеното искане за прогласяване нищожността на Акт за установяване на публично държавно вземане 127/16.10.2025г. на Директор на Басейнова дирекция „Източнобеломорски район.

Препис от постъпилото искане за спиране на оспорения акт да се изпрати на ответната страна за становище в 7-дневен срок.

Определението в частта относно прекратяване на производството, подлежи на обжалване чрез настоящия съд пред Върховен административен съд на Република България с частна жалба в седемдневен срок от получаване на съобщението.

Препис да се изпрати на страните.

Делото да се докладва след постъпване на молба или становище, или след изтичане на посочените по-горе срокове.

Съдия: